

De minister van Justitie
d.t.v. mw. mr. P.M.M. van der Grinten
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Afdeling Ontwikkeling

bezoekadres
Kneuterdijk 1
2514 EM Den Haag

correspondentieadres
Postbus 90613
2509 LP Den Haag

t 070-361 9723
f 070-361 9746
www.rechtspraak.nl

datum 23 april 2007
contactpersoon R.C. Hartendorp
doorkiesnummer 070 - 361 9788
faxnummer 070 - 361 9746
e-mail R.Hartendorp@rechtspraak.nl
ons kenmerk UIT 10595 / ONTW RCH
uw kenmerk 5445070/06/6
onderwerp Rapport werkgroep eenvoudige procedures voor eenvoudige geschillen - advies

Geachte heer Hirsch Ballin,

Bij brief van 6 oktober 2006 met hierboven vermeld kenmerk verzocht u de Raad voor de rechtspraak (de “**Raad**”) advies uit te brengen inzake het rapport van de werkgroep ‘Eenvoudige procedures voor eenvoudige zaken’ (het “**Rapport**”).

Aanleiding voor het Rapport is de roep om eenvoudige en snelle procedures voor eenvoudige geschillen. De bestaande procedures bij de kantonrechter, de civiele rechter en alternatieve geschilbeslechtters zoals de geschillencommissies voor consumentenzaken zouden niet in alle gevallen voldoende toegankelijk zijn. In opdracht van de minister van Justitie heeft een ambtelijke werkgroep (de “**Werkgroep**”) voorstellen gedaan hoe een dergelijke eenvoudige procedure kan worden vormgegeven en welke zaken voor een afdoening in deze procedure geschikt zijn. Deze voorstellen zijn in het Rapport uitgewerkt. U heeft verzocht om in het advies in te gaan op de mate waarin het rechterlijk apparaat in staat zal zijn uitvoering te geven aan de voorstellen, welke maatregelen nodig zijn en de financiële gevolgen aan te geven.

Gehoord de gerechten, adviseert de Raad als volgt.¹

---

¹ De Raad voor de rechtspraak heeft op grond van artikel 95 Wet op de rechterlijke organisatie een wettelijke adviestaak met betrekking tot nieuwe wets- en beleidsvoorstellen die gevolgen hebben voor de rechtspraak. De adviezen worden vastgesteld na overleg met de gerechten. De Raad voor de rechtspraak is een adviescollege in de zin van artikel 79 en 80 van de Grondwet. Bij het opstellen van zijn adviezen beoordeelt de Raad de voorgenomen wet- en regelgeving in het bijzonder op de gevolgen voor de organisatie en de werklast van de gerechten en op de (praktische) toepasbaarheid en uitvoerbaarheid. Rechters zijn bij de behandeling van individuele zaken niet gebonden aan de inhoud van de wetgevingsadviezen van de Raad voor de rechtspraak.

1. Eenvoudige procedure

De Raad onderschrijft de algemene uitgangspunten die aan het Rapport ten grondslag liggen. Uit verschillende onderzoeken blijkt dat het huidige procesrecht onvoldoende mogelijkheden biedt om eenvoudige zaken met een gering belang voor de rechter te brengen. De kosten voor het opstellen en het uitbrengen van een dagvaarding, het griffierecht, advocaatkosten en de executie van het vonnis kunnen al snel oplopen tot enkele honderden euro's. In zaken met een kleiner belang zijn deze kosten voor veel particulieren en kleinere ondernemers prohibitief waardoor veel geschillen die daarvoor wel in aanmerking zouden komen niet voor de rechter worden gebracht. Dit is vanuit het oogpunt van een toegankelijke rechtspraak en een rechtvaardige rechtsbedeling onwenselijk. Een aparte procedure die eenvoudige indiening en behandeling van eenvoudige zaken tegen lage kosten mogelijk maakt, lijkt dan ook in een maatschappelijk behoefte te voorzien. Deze behoefte blijkt onder meer uit het advies van de commissie voor Consumentenaangelegenheden van de Sociaal-Economische Raad van 29 maart 2007. Deze commissie ziet de eenvoudige procedure als een goede aanvulling op het werk van de consumentengeschillencommissies en de bestaande procedures bij de (kanton)rechter.

Werkingsfeer

De Werkgroep stelt voor de eenvoudige procedure open te stellen voor geld- en nakomingsvorderingen tot aan het maximumbedrag waarvoor geen verplichte procesvertegenwoordiging nodig is (momenteel € 5.000), consumentenkoop en bepaalde nader te specificeren aardzaken. Vorderingen uit onrechtmatige daad blijven buiten de eenvoudige procedure.

De Raad staat positief tegenover het voorstel van de Werkgroep over de werkingssfeer van de eenvoudige procedure. Voor een goed functioneren van de eenvoudige procedure is essentieel dat de vorderingen daadwerkelijk eenvoudig zijn, te meer de procedure via een webformulier met bij voorkeur gesloten formulieren aangebracht moet kunnen worden. De Raad ziet niet goed hoe vorderingen uit onrechtmatige daad op een dergelijke wijze aanhangig gemaakt kunnen worden. Hoewel de eenvoudige procedure primair bedoeld is om particulieren en het midden- en kleinbedrijf in eenvoudige gevallen een (betere) toegang tot de rechter te verschaffen, wordt deze daartoe niet beperkt omdat het de Werkgroep niet gelukt is eenvoudige zaken te specificeren. De Raad zou willen adviseren in ieder geval geschillen tussen rechtspersonen uit te sluiten van de eenvoudige procedure. Het is immers de vraag of deze geschillen daadwerkelijk eenvoudig zijn. Vanzelfsprekend kan in een later stadium, als meer ervaring met de eenvoudige procedure en het gebruik van webformulieren is opgedaan, besloten worden het bereik van de eenvoudige procedure uit te breiden.

Op dit moment kan niet goed worden geschat hoe groot de aanzuigende werking van de eenvoudige procedure zal zijn en in welke mate de huidige zaken die voor de (kanton)rechter worden gebracht als zodanig kwalificeren. Voor een deel zullen de toe- en afname elkaar opheffen. In dit advies wordt derhalve uitgegaan van de huidige contradictoire zaken bij de kantonrechter. Tabel 1 geeft inzicht in het aantal zaken waarin eiser en/of gedaagde particulier, eenmanszaak of VOF is. De laatste kolom geeft alle zaken in de betreffende categorieën weer. Bij de berekeningen wordt uit gegaan van de bestaande

datum 23 april 2007
kenmerk UIT 10595 / ONTW RCH
pagina 3 van 9

competentiegrens. Voor de impact van een eventuele verhoging van de competentiegrens op het aantal zaken verwijst de Raad naar zijn advies van 27 april 2005 met kenmerk UIT/6213/ONTW RCH.

	Particulieren, eenmanszaken en VOF's	Alle zaken (inclusief die tussen rechtspersonen)
€0 - €2.000	59.992	61.485
€2.000 - €5.000	17.507	18.406
€5.000 +	5.355	5.723

Tabel 1: Totaal aantal zaken²

Elektronische procesinleiding

De Werkgroep beschouwt de huidige manier van procesinleiding als een belemmering voor de eenvoudige toegang tot de rechtspraak. De zaken waarvoor de eenvoudige procedure is bedoeld, moeten zonder verplichte inschakeling van de gerechtsdeurwaarder kunnen worden ingeleid. De Werkgroep doet het voorstel om eenvoudige procedures uitsluitend elektronisch aanhangig te maken. Hiervoor zou een website moeten worden ingericht waarop tevens informatie te vinden is over verschillende rechtsgangen (o.a. eenvoudige procedure, dagvaardingsprocedure, bindend advies van een consumentengeschillencommissie of *mediation*). Een *wizard* helpt de aanlegger vervolgens bij het invullen van het webformulier. Voor zaken die niet in het stramien van de elektronische indiening passen, blijft de dagvaardingsprocedure gelden.

Het voorstel van de Werkgroep om eenvoudige procedures digitaal aanhangig te maken, sluit aan bij het streven van de Raad om de digitale toegankelijkheid van de Rechtspraak te vergroten. De Raad verwijst in dit verband ook naar zijn advies over het eindrapport van de commissie Fundamentele herbezinning Nederlands burgerlijk procesrecht d.d. 14 maart 2007. De weg van de elektronische indiening vereist nog wel een nadere functionele en technische uitwerking en een versterking van de digitale infrastructuur van de Rechtspraak. Aan beide aspecten wordt hieronder kort aandacht besteed.

De Raad onderschrijft de analyse van de Werkgroep dat het gebruik van webformulieren met verplichte velden, aanvullende informatie en *wizards* een groot deel van de problemen met het in 1992 afgeschafte dagvaardingsformulier ondervangt. Het webformulier met (semi-)gesloten velden zal de eiser dwingen om alle informatie die nodig is voor de behandeling van de zaak op het formulier in te vullen. Het is de vraag of de aanbeveling van de Werkgroep om het webformulier uitsluitend uit gesloten velden te laten bestaan realiseerbaar is. Het grootste deel van de informatie over een vordering kan via (semi-)gesloten velden worden opgenomen in het formulier (de naam van de eiser, de naam van de verweerder, de juridische grondslag van de vordering, de hoogte vordering, wettelijke rente etc.). Het is echter de vraag

---

² Bij het opstellen van dit advies is gebruikt gemaakt van bevraging van de lokale registratiesystemen. Door de rekenmethodiek kunnen de resultaten summier afwijken van de cijfers die in het jaarverslag zijn gepresenteerd. Gerekend is met de cijfers over 2005.

datum 23 april 2007
kenmerk UIT 10595 / ONTW RCH
pagina 4 van 9

of de onderbouwing van de vordering of het verweer voldoende onder woorden kan worden gebracht in een (semi-)gesloten veld. Dit geldt in het bijzonder voor de substantiëring van de vordering. Hoeveel ruimte wordt de rechtzoekende geboden om in een elektronisch aanhangig gemaakte vordering uiteen te zetten wat de vordering is, wat het standpunt is van de wederpartij en wat de eisende partij daarvan vindt?

De Rechtspraak heeft beperkte ervaring met de ontwikkeling van *wizard-based* webformulieren bestemd voor gebruik door niet-juristen. Ter voorbereiding op de afschaffing verplicht procuraat en de invoering elektronisch berichtenverkeer wordt momenteel bij de rechtbank Haarlem geëxperimenteerd met de digitale B-formulieren. Deze formulieren worden uitsluitend door advocaten en hun medewerkers gebruikt. Bij de ontwikkeling van het webformulier kan deels worden voortgebouwd op deze ervaringen. Dit neemt niet weg dat de ontwikkeling van deze formulieren en de achterliggende techniek de nodige tijd in beslag zal nemen. Hierbij kan wellicht geprofiteerd worden van ervaringen die een aantal Europese rechterlijke organisaties en andere publieke en private organisaties (w.o. de Politie, de Belastingdienst, uitkeringsinstanties, luchtvaartmaatschappijen en banken) met het gebruik van digitale formulieren hebben opgedaan. Het is op basis van het Rapport niet goed mogelijk de benodigde tijd en te maken kosten betrouwbaar in te schatten.

De bestaande ICT-infrastructuur en (in ontwikkeling zijnde) primair processystemen zijn grotendeels geschikt voor de verwerking van eenvoudige procedures. Hiervoor is wel noodzakelijk dat in deze infrastructuur en systemen wordt geïnvesteerd om elektronisch documentenverkeer mogelijk te maken. Voor deze activiteiten is naar schatting een aantal jaar nodig. De Raad zou graag willen benadrukken dat het aanbrenge van eenvoudige zaken via *gestructureerd* berichtenverkeer randvoorwaardelijk is voor de digitale behandeling van de eenvoudige procedures. Mocht echter blijken dat een elektronisch documentenverkeer niet op korte termijn beschikbaar zal zijn, dan zou overwogen kunnen worden dat het ingevulde *wizard-based* webformulier door de indiener op internet wordt ingevuld en vervolgens per post worden ingestuurd. Deze optie verdient nog nadere uitwerking.

Oproeping verweerder door de griffie per gewone post

Naar het oordeel van de Werkgroep kan de griffie de verweerder in eenvoudige procedures per gewone post oproepen. Aan de hand van de vordering controleert de griffie de NAW-gegevens van de verweerder-natuurlijke persoon in het GBA-register. De eiser kan de gegevens van rechtspersonen zelf opzoeken in het handelsregister. Met deze eenvoudige wijze van oproeping kan worden volstaan omdat het adres van de verweerder in dergelijke procedures meestal bekend is. Enige dagen later verstuurt de griffie een eenmalige herinnering om de risico's van fouten in de postbezorging te voorkomen. In die gevallen waarin geen adres bekend is of dat het adres niet met zekerheid kan worden vastgesteld, kan de dagvaardingsprocedure worden gebruikt.

De oproeping van verweerdere in eenvoudige procedures door de griffie betekent een ingrijpende verandering van de taak en de organisatie van gerechten. In de eerste plaats wordt de Rechtspraak verantwoordelijk voor de oproeping van verweerder. Hiervoor is een investering in de logistieke infrastructuur en aanpassingen van de werkprocessen vereist. In de tweede plaats moet voorafgaand aan

datum 23 april 2007
kenmerk UIT 10595 / ONTW RCH
pagina 5 van 9

de oproeping beoordeeld worden of een zaak in aanmerking komt voor de eenvoudige procedure. Hiervoor is nodig dat griffiemedewerkers opgeleid worden.

De digitale controle van het GBA-adres is een voldoende voorwaarde voor oproeping van de verweerder door de griffie. Deze wijze van verificatie scheelt veel werk en voorkomt fouten. In dit verband is wel van belang dat de accuratesse en de actualiteit van de GBA-administraties wordt verhoogd. Uit recent onderzoek dat in opdracht van de Gemeente Amsterdam, Dienst Persoonsgegevens is uitgevoerd, blijkt dat in die stad naar schatting 15 % van de bewoners niet of onjuist vermeld is in het GBA-register.³ In de andere grote steden zou de GBA-administratie een vergelijkbaar aandeel onjuiste vermeldingen bevatten.

De gedachte om eenvoudige procedures op een centrale plaats digitaal aan te brengen en aldaar administratief in te boeken spreekt de Raad in beginsel aan. Deze centrale organisatie is verantwoordelijk voor de administratieve voorbereiding van eenvoudige procedures. Zodra verweer gevoerd wordt, kan het hele (digitale) dossier doorgestuurd worden naar de rechtbank waar de inhoudelijke behandeling plaats vindt. Met deze maatregel kan de kwaliteit van de administratieve voorbereiding van eenvoudige zaken worden gewaarborgd. Het is echter de vraag of de eenvoudige procedures genoeg volume genereren om de centrale verwerkingseenheid voldoende rendement te laten opleveren. Daarnaast is het de vraag of een dergelijke centralisering reeds op korte termijn kan worden gerealiseerd. Om de doorgeleiding van de dossiers van de centrale administratie naar de rechtbank die de zaak inhoudelijk behandelt soepel te laten verlopen, is noodzakelijk dat alle rechtbanken de beschikking hebben over een digitaal dossier. Naar inschatting van de Raad is zeker nog een aantal jaar nodig voordat Rechtspraakbreed met een dergelijk systeem gewerkt kan worden.

In het Rapport wordt niet nader ingegaan op de situatie waarin de oproeping niet bezorgd kan worden of wordt teruggezonden naar de griffie wegens onjuiste adressering. De griffies zijn onvoldoende toegerust om in deze situaties na te gaan waar de verweerder gehuisvest is. In deze gevallen is de eenvoudige procedure ongeschikt en zou deze van rechtswege beëindigd moeten worden.

Mogelijkheid mondeling of elektronisch verweer

De verweerder moet op een laagdrempelige wijze verweer kunnen voeren. In het Rapport worden genoemd mondeling verweer en verweer via een gestructureerd formulier.

Het voorstel van de Werkgroep om mondeling verweer te combineren met *intake* op één centrale plaats verdient nog nadere uitwerking. De Raad is een groot voorstander van de mogelijkheid van mondeling verweer. De praktijk bij de sector kanton leert dat een deel van de verweerdens niet goed in staat is zich schriftelijk uit te drukken. Om de toegang tot de rechter te waarborgen is van belang dat deze groep zich ook in eenvoudige procedures mondeling kan verweren. Gedacht zou kunnen worden aan *pro forma* verweer bij de centrale balie van de rechtbank of de nevenlocatie van de woonplaats van verweerder. De centrale balie zorgt vervolgens voor doorzending. Het is in de ogen van de Raad geen taak van medewerkers van de centrale balie van de rechtbanken verweerdens verder inhoudelijk te begeleiden bij

---

³ Gemeente Amsterdam, *Rapport Meting feitelijk kwaliteit GBA*, 30 oktober 2006

de voorbereiding van het verweer. Hiervoor zou de verweerder zich moeten wenden tot het Juridisch Loket of een andere rechtshulpverlener.

Vereenvoudiging procesverloop

De Werkgroep maakt een onderscheid tussen de behandeling van eenvoudige zaken met een belang tot €2.000 en zaken met een belang vanaf €2.000 tot aan de competentiegrens van de kantonrechter en enkele nader te bepalen aardvorderingen. Zaken in de eerste categorie zouden zoveel mogelijk schriftelijk moeten worden afgedaan. Alleen op verzoek van (één van) partijen en voor zover de rechter dit nodig acht, vindt mondelinge behandeling plaats. Binnen de regels over bewijs wordt terughoudend gebruik gemaakt van kostbare bewijsmiddelen zoals getuigenverhoor en deskundigenbericht. De appelgrens wordt verhoogd tot €2.000 zodat voor de eerste categorie in beginsel geen hoger beroep kan worden ingesteld. De Werkgroep stelt voor om in zaken met een belang vanaf €2.000 en de aardzaken die via de eenvoudige procedure kunnen worden afgedaan, in de regel een comparitie tussen partijen te gelasten. Kortere comparities of gebruikmaking van voorzieningen zoals telehoren zouden tot de mogelijkheden moeten behoren.

De belangrijkste vraag voor de uitvoering van dit voorstel is hoeveel extra capaciteit de Rechtspraak nodig heeft om het extra aantal mondelinge behandelingen dat uit de introductie van een eenvoudige procedure voortvloeit te kunnen behandelen. Voor deze inschatting zal allereerst het huidige aantal mondelinge behandelingen in kaart worden gebracht. In tabel 2 is het aantal contradictoire zaken waarin de eiser en/of de gedaagde natuurlijk persoon, eenmanszaak of VOF is, het aantal comparities en het aandeel comparities weergegeven. Het grootste deel van de *business-to-business*-geschillen, die tussen rechtspersonen, is buiten dit overzicht gelaten. De tabel laat zien dat driekwart van deze categorie zaken een belang van minder dan €2.000 vertegenwoordigt. Het aandeel comparities in contradictoire zaken in de sector kanton varieert van 18 % tot 39 % en loopt op naar mate de hoogte van de vordering toeneemt.

	Aantal contradictoire zaken	Aantal comparities	Aandeel comparities
€0 - €2.000	59.992	11.371	18 %
€2.000 - €5.000	17.507	4.675	26 %
€5.000 +	5.355	2.081	39 %
TOTAAL	82.854	18.127	22 %

Tabel 2: aantal en aandeel comparities huidige procedure

De vervolgvraag is in welke mate de introductie van een eenvoudige procedure inzicht geeft in het aantal comparities in zaken die in aanmerking komen voor behandeling via de eenvoudige procedure. Aangenomen is dat in de categorie €0 - €2.000 in ongeveer 20% van de gevallen een mondelinge behandeling plaats vindt. Dit percentage komt overeen met het huidige aandeel comparities in contradictoire handelszaken bij de sector kanton. Aangenomen wordt dat in de categorie €2.000 –

€5.000 in ongeveer 80 % van de zaken een mondelinge behandeling zal plaats vinden. Dit percentage komt overeen met het aandeel comparities bij de sector civiel, waar het uitgangspunt wordt gehanteerd dat in zaken die zich daarvoor lenen gecompareerd wordt.

	Aantal contradictoire zaken	Percentage mondelinge behandelingen	Aantal mondelinge behandelingen	Extra mondelinge behandelingen
€0 - €2.000	59.992	20 %	11.998	627
€2.000 - €5.000	17.507	80 %	14.005	9.330
€5.000 +	5.355	80 %	4.284	2.203
TOTAAL	82.854	--	30.117	12.160

Tabel 3: inschatting aantal mondelinge behandelingen eenvoudige procedures

De Raad beschikt niet over accurate informatie over de gemiddelde duur van comparities. Voor de eenvoudige procedures lijkt echter een comparitie van gemiddeld een uur te kunnen volstaan. Hierbij moet nog een gemiddelde voorbereidingstijd van een half uur worden opgeteld. Voor het extra aantal comparities die de eenvoudige procedure genereert, is derhalve 18.240 uur kantonrechterstijd (1,5 uur * 12.169 comparities) vereist. Voor (kanton)rechters geldt een normtijd van 1.225 productieve uren per jaar. Dit betekent dat voor de behandeling van eenvoudige zaken ruim 15 extra kantonrechters (18.240 uur / 1.225 productieve uren per jaar) nodig zijn. Uitgaande van het huidige aantal kantonrechters, het bestaande takenpakket van de sector kanton en extra financiering is deze formatie-uitbreiding in beginsel goed op te vangen. De financiële consequenties van het aantal benodigde kantonrechters zijn niet uitgewerkt in dit advies. Het uitgangspunt dat kantonrechters de rang van vice-president hebben, is onderwerp van discussie. Nader bekeken zou moeten of eenvoudige zaken door kantonrechters op het niveau van vice-president moeten worden afgedaan. Mogelijk kan het extra aantal zaken bij een aantal rechtbanken leiden tot huisvestingsproblemen. De rekenmodellen zijn gebaseerd op de ratio van vier rechters op één zittingszaal. Het aanbod eenvoudige zaken zal echter niet gelijkelijk verdeeld zijn over de rechtbanken en omdat de extra kantonrechters hoofdzakelijk nodig zijn voor extra zittingen zal de ratio moeten worden bijgesteld. Op dit moment kan echter niet betrouwbaar worden ingeschat bij welke rechtbanken de eenvoudige procedures huisvestingsproblemen zullen opleveren.

Vanuit het oogpunt van doelmatigheid kan nog worden opgemerkt dat veel van de eenvoudige zaken die momenteel voor de kantonrechter worden gebracht zich niet lenen voor comparitie gezien: (i) het geringe belang van de zaak afgezet tegen de hoge kosten van een comparitie (reisafstand, vergoeding gemachtigden en verlof); (ii) het beperkte nut van de comparitie omdat veel van de informatie ook schriftelijk verstrekt kan worden; en (iii) de beperkte schikkingsbereidheid van partijen omdat de reeds gemaakte proceskosten en invorderingskosten veelal een substantieel onderdeel van het geschil vormen. Het is dan ook de vraag in welke mate een comparitie zal bijdragen aan een minnelijke schikking. Hier staat tegenover dat partijen rechtstreeks contact met de rechter als waardevol ervaren. Uit verschillende studies is bovendien gebleken dat mondelinge behandeling de acceptatie van de uitspraak en het gevoel van procedurele rechtvaardigheid vergroot. De gekozen grens van €2.000 lijkt een goed evenwicht tussen beide factoren weer te geven.

De oplossing die in het Rapport wordt aangeboden van het eventueel organiseren van telehoren lijkt twijfelachtig. In een direct contact met partijen ter zitting kan er veel beter gecommuniceerd worden (mede door allerlei non-verbale communicatie) dan via camera's en microfoons. Dit stelt hoge eisen aan de gebruikte techniek, de organisatie van de rechtbank en partijen. De winst die gebruik van telehoren oplevert zal naar verwachting beperkt zijn.

2. Betalingsbevelprocedure voor niet-grensoverschrijdende gevallen

De Werkgroep doet het voorstel aansluiting te zoeken bij de Verordening voor een Europese betalingsbevelprocedure⁴ voor een aparte incassoprocedure voor niet-grensoverschrijdende gevallen. In deze procedure stuurt de eiser zelf of via tussenkomst van een rechtshulpverlener een standaardformulier naar het bevoegde gerecht. Het gerecht toetst marginaal of de vordering gegrond en toewijsbaar is. De eiser moet op het formulier aangeven welke bewijsstukken aanwezig zijn, maar hoeft deze niet mee te sturen. Na de controle stuurt het gerecht een betalingsbevel naar gedaagde. In de verordening kan verzending in beginsel per gewone post geschieden. In de betalingsbevelprocedure kan de aanlegger er voor kiezen het standaardformulier op eigen kosten bij exploit te laten betekenen. Gedaagde krijgt vervolgens de mogelijkheid binnen dertig dagen na ontvangst van het betalingsbevel verweer in te stellen. Het verweer is vormvrij. In het geval van verweer wordt de betalingsbevelprocedure omgezet in een reguliere bodemprocedure op tegenspraak. Indien verweer uitblijft of in het geval de gedaagde de vordering erkent, dan zal het gerecht een definitief betalingsbevel opstellen en naar de gedaagde sturen. Tegen een definitief betalingsbevel kan geen hoger beroep worden ingesteld. Wel is onder bijzondere omstandigheden herziening mogelijk.

De Raad is in beginsel voorstander van een aparte procedure voor incassoprocedures die digitaal kunnen worden aangebracht en verwerkt. Hoewel de huidige praktijk in de regel goed functioneert, staat het schriftelijke karakter van de dagvaardingsprocedure een verdergaande digitalisering in de weg. De voorgestelde betalingsbevelprocedure kan een deel van deze bezwaren wegnemen. Uit het Rapport blijkt echter niet hoe de Werkgroep invulling wil geven aan een aparte incassoprocedure voor niet-grensoverschrijdende gevallen. Voor een werklustinschatting is een uitgewerkt voorstel essentieel. De Raad wordt dan ook graag in een later stadium in de gelegenheid gesteld te adviseren over een betalingsbevelprocedure voor niet-grensoverschrijdende incassovorderingen.

De Raad adviseert eerst tot invoering van een nationale betalingsbevelprocedure over te gaan en dan pas een procedure voor eenvoudige zaken te introduceren. In de eerste plaats wordt met een aparte betalingsbevelprocedure voorkomen dat de eenvoudige procedure gebruikt wordt voor incassovorderingen. De Raad is bezorgd voor een overbelasting van het systeem als (grote) schuldeisers massaal gebruik gaan maken van de eenvoudige procedure. In de tweede plaats kunnen de infrastructuur en de organisatie die voor de betalingsbevelprocedure ontwikkeld moeten worden kunnen gebruikt worden voor de administratieve en logistieke afhandeling van de eenvoudige procedures. Deze

---

⁴ Verordening (EG) nr. 1896/2006 van 12 december 2006, *PbEU*2006 L 3 99/1

datum 23 april 2007
kenmerk UIT 10595 / ONTW RCH
pagina 9 van 9

ontwikkeling is afhankelijk van de hierboven behandelde landelijke beschikbaarheid van een digitaal dossier.

3. Overige opmerkingen

Het voorstel van de Werkgroep staat niet op zich zelf. Eerder is de Raad om advies gevraagd over de wijziging van de competentie van de kantonrechter naar €12.500 of €15.000. De Commissie evaluatie modernisering rechterlijke organisatie heeft aanbevelingen gedaan over een verruiming van de competentie van de kantonrechter en de positie van de sector kanton. Daarnaast wordt bij uw departement gewerkt aan de invoeringswet voor de Europese betalingsbevelprocedure en aan een voorbereiding zijnde verordening voor een *small claims* procedure. In de laatste plaats heeft de Commissie fundamentele herbezinning Nederlands burgerlijk procesrecht vorig jaar voorstellen gedaan die (ingrijpende) gevolgen hebben voor de sector kanton en civiel. De Raad dringt er op aan de besluitvorming over de eenvoudige procedure te plaatsen in het bredere kader van hierboven genoemde voorstellen.

Voor de invoering van een eenvoudige procedure heeft de Rechtspraak extra middelen nodig om de griffies voor te bereiden op de extra taken, extra kantonrechters aan te nemen, de ICT-systemen aan te passen en bij een aantal rechtbanken de zittingscapaciteit uit te breiden. Omdat nog op een aantal keuzes gemaakt moeten, worden is het op dit moment nog niet mogelijk een betrouwbare claim te formuleren. De Raad zal een onderbouwde claim opstellen als er een nader uitgewerkt voorstel ligt.

De Raad stelt het bijzonder op prijs door u geïnformeerd te worden over de besluitvorming en het vervolgtraject op het Rapport. Vanzelfsprekend is de Raad bereid zijn advies nader toe te lichten.

Hoogachtend,

W.J.J. van Velzen
Lid Raad voor de rechtspraak